

ЛИДИЈА УЗЕЛАЦ Рођена у Травнику. Дипломирала на Факултету уметности у Фиренци, Одсек за сликарство, у класи Силвија Лофреда. Завршила специјалистичке студије на Академији Брера у Милану, магистрирала на Факултету уметности у Бањалуци, код професора Радомира Кнежевића. Тренутно на завршној години докторских студија на Факултету уметности у Нишу, где је доцент на Одсеку за Графички дизајн. Излагала на 10 самосталних и више групних изложби у земљи и иностранству.

18 000 Ниш, Хајдук-Вељкова 35/3
e-mail: lidija.uzelatz@gmail.com
тел: 063/81-22-063

Издавач: Народни музеј Ужице • За издавача: Никола Гогоћ
Аутор текста и уредник каталога: Катарина Доганчић-Мићуновић
Уметнички савет НМУ: председник Станојка Миливојевић, Зоран Јанчић, Милоје Мандић, Драган Томановић, Мира Ђуковић
Дизајн, припрема и штампа: Дигитал
Ужице 2013. • Тираж: 200 • ISBN: 000000000000000000000000

Digital approved print

ЛИДИЈА УЗЕЛАЦ SILHOUETTE СЕНКЕ

Народни музеј Ужице
Јокановића кућа 24. јун - 7. јул 2013.

Колажи Лидије Узелац најпре би се могли назвати сликама које су допустиле аплицираним сегментима да се угнезде у њихове симболичке и значењске равни. Наиме, у свету преобладајућности концепта који тражи технички једноставна решења, уметница основу замисли поставља као представу створену пуним сликарским уживањем – у материји боје, снази бојених контраста, радости ослобођеног потеза.

Циклус колажа конструисан је на женској фигури примордијалне снаге (чак једноставне љупкости), фокусираној на силуети торзоа – можда асоцијација на култне фигурине, овде представљене заогрнуте дизајном нововековне женствености – романтизовани принтови ружица, флорални тапети, корсет. Ту су и прозирни ликови Богородице, постављени на снажна женска тела, можда као израз култа мајке, непрекинутог импулса уметности од њених почетака. На колажима наилазимо и на наглашену сексуалност, или, пак, на другачији израз полности – комерцијализовани портрети класичне женствености средине XX века, попут постмодерног осврта на поп-арт, такође склон симболици женске фигуре.

На овим сликама-колажима широког опсега ликовних средстава налазимо асоцијације рудиментарних представа – било у обрису цртежа, било у посној, испуцалој структури пастозног наноса боје. Истовремено, однос боја асоцира на кабаретски колорит почетака модерне, или на ротковске емоције потекле из чистих тонова.

Док на једној страни разиграно сликарски гради фигуре, на другим колажима сликарка смирује колорит крећући се ка неутраним тоновима и наглашеној вертикалности – односно уздигнутом крсту. На крају напушта свет слике-колажа и, прелази у свет тродимензионалних инсталација, конструшујући светлећи крст, као апстраховање почетног импулса – асоцијација је препуштена посматрачу.

Силуете Лидије Узелац, раскошне симболике и богате ликовности – од „сочне“ сликарске материје до употребе неонских цви, носе свежину уметности које се стално мења. На великом колажу са магловитим ликом ренесансне Мадоне пише: „Промене су неизбежне“, не као притискајући императив доба, већ као ослобађајуће начело савремене уметности.

Каџарина Дојанџић-Мићуновић

